

**Ministr vnitra
Milan Chovanec**

V Praze dne 15. 12. 2014
Č. j.: MV-130037-8/VS-2014

R o z h o d n u t í

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966, trvale bytem Slezská 1668/56, 120 00 Praha 2, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostního výzkumu a policejního vzdělávání (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 18. 11. 2014, č. j. MV-118707-16/OBVV-2014, kterým byla podle ustanovení § 15 odst. 1 ve spojení s § 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), odmítnuta žádost o poskytnutí informace, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žadatel požádal dne 18. 8. 2014 podle zákona o svobodném přístupu k informacím o zaslání kompletní zadávací dokumentace k nadlimitní veřejné zakázce „Dekódování šifrovaných datových komunikací“ zadávané na základě výjimky podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, o níž byla pod č. j. 883/14 informována na svém zasedání dne 6. srpna 2014 vláda České republiky.

Žádost byla odmítnuta rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 12. září 2014, č. j. MV-118707-5/OBVV-2014, a to podle § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím z důvodu, že zadávací dokumentace obsahuje informace uvedené v nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací a jejich případné vyzrazení či zneužití může být nevýhodné pro zájmy České republiky a může vést ke zmaření, ztížení anebo ohrožení prověřování nebo vyšetřování ostatních trestných činů nebo usnadnění jejich páčání.

Proti uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad. V něm uvedl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když žádost o poskytnutí informace byla odmítnuta z důvodu, že by došlo k vyzrazení

utajované informace, aniž by v textu rozhodnutí bylo specifikováno, kterou utajovanou informací má povinný subjekt na mysli, a nadto není podle žadatele přípustné z tohoto důvodu odepřít poskytnutí celého požadovaného dokumentu, nýbrž informace podléhající režimu utajení by měly být v takovém případě v textu znečitelněny např. začerněním a takto upravený dokument by měl být poskytnut.

Rozkladu žadatele bylo vyhověno, napadené rozhodnutí bylo podle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a věc byla vrácena Ministerstvu vnitra k novému projednání.

Ministerstvo vnitra novým rozhodnutím ze dne 18. listopadu 2014 pod č. j. MV-118707-16/OBVV-2014 žádost o poskytnutí informace opětovně podle § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím opětovně odmítlo.

V odůvodnění Ministerstvo vnitra odkázalo na ustanovení § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého se utajovanou informací rozumí informace v jakékoliv podobě zaznamenaná na jakémkoliv nosiči označená v souladu s tímto zákonem, jejíž vyzrazení nebo zneužití může způsobit újmu zájmu České republiky nebo může být pro tento zájem nevýhodné, a která je uvedena v seznamu utajovaných informací.

Jak Ministerstvo vnitra dále uvedlo, předmětem řešení veřejné zakázky „Dekódování šifrovaných datových komunikací“ je vytvoření nástrojů programového a elektronického vybavení pro určení typu šifrované komunikace, její následné dekodování a vyvinutí nových metod a nástrojů pro odhalování a vyšetřování případů kybernetické kriminality ochrany informačních systémů před kybernetickými hrozbami. Poskytnutí zadávací dokumentace by ohrozilo informace v ní obsažené a utajované ve smyslu přílohy č. 1 bodu 8 a 11 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací.

K tomu Ministerstvo vnitra uvedlo, že poskytnutí informace by ohrozilo dosažení požadovaného výsledku výzkumného projektu a jeho využití bezpečnostními složkami státu, zejména, ale nikoliv výlučně, protože kontext i vymezení výzkumných potřeb umožňuje rekonstruovat informace o taktice bezpečnostních složek, operativně pátrací činnosti a o schopnostech i limitech těchto složek při naplňování jejich úkolů.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva ze dne 18. listopadu 2014 pod č. j. MV-118707-16/OBVV-2014 podal žadatel včasný rozklad, ve kterém uvedl, že utajení požadované zadávací dokumentace není důvodné. Odkázal přitom na ustanovení § 158b odst. 1 trestního řádu a ustanovení § 72 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii

České republiky, z nichž plyne, co lze rozumět operativně pátracími prostředky, přičemž podle jeho názoru nic z toho, co je předmětem veřejné zakázky, nelze pod utajované informace podle bodů 8 a 11 citované přílohy nařízení vlády podřadit.

Žadatel konstatoval, že ani trestní řád, ani zákon č. 273/2008 Sb. neumožňují Policii České republiky dešifrovat zabezpečenou komunikaci, hlasovou ani datovou, takže jde o snahu o získání technických prostředků, které Policie České republiky není de lege lata vůbec oprávněna při své činnosti použít. Podle žadatele „vedle toho, že jde o nehorázné plýtvání veřejnými prostředky, dá se předmětná veřejná zakázka charakterizovat jako naplnění skutkové podstaty trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby ve stadiu přípravy“.

Žadatel uzavřel, s odkazem na konstantní judikaturu, kdy citoval příkladmo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 10. 2009, č. j. 5 Ca 184/2008-38, že povinný subjekt je povinen informaci, jež byla neoprávněně prohlašována za utajovanou, žadateli poskytnout.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise.

Ministr vnitra úvodem konstatuje, že neshledal rozpor napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Naopak, a to i v intencích žadatelem citovaného rozsudku Městského soudu v Praze, je třeba poznamenat, že informace, jejíž poskytnutí bylo žadateli odmítnuto, splňuje obě podmínky stanovené v § 2 písm. a) zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, tj. jak podmínku formální (je uvedena v seznamu utajovaných informací), tak i podmínku materiální (umožňuje rekonstruovat informace o taktice bezpečnostních složek, operativně pátrací činnosti a o schopnostech i limitech těchto složek při naplňování jejich úkolů, a její vyžazení tedy může způsobit újmu bezpečnostním zájmům České republiky).

Pokud žadatel namítá, že nic z toho, co je předmětem veřejné zakázky, nelze pod utajované informace podle bodů 8 a 11 citované přílohy nařízení vlády podřadit, a to s odkazem na výčet uvedený v trestním řádu a v zákoně č. 273/2008 Sb., který podle jeho názoru neumožňuje Policii České republiky dešifrovat zabezpečenou komunikaci, hlasovou ani datovou, je třeba uvést, že z § 158b trestního řádu vyplývá, že jedním z operativně pátracích prostředků je sledování osob a věcí (věcí je i počítač), které je v § 158d trestního řádu definováno jako získávání poznatků o osobách a věcech prováděných utajovaným způsobem technickými nebo jinými prostředky, zahrnující samozřejmě v to i sledování komunikace. Použití předmětu

výzkumu tedy již nyní současná právní úprava umožňuje, jistě při splnění dalších zákonných podmínek.

Na základě výše uvedeného proto ministr vnitra rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra